ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ANTONIO LA PERGOLA της 14ης Μαρτίου 1996 *

1. Με προσφυγή που ασκήθηκε στις 19 Ιουλίου 1995, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, μη θεσπίζοντας εντός της ταχθείσας προθεσμίας τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών συνάψεως δημοσίων συμβάσεων παροχής υπηρεσιών [1], παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ.

2. Το άρθρο 44, πρώτο εδάφιο, της εν λόγω οδηγίας καθορίζει την 1η Ιουλίου 1993 ως το όριο εντός του οποίου πρέπει τα κράτη μέλη να θεσπίσουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν προς την οδηγία αυτή.

3. Συναφώς, αρκεί να τονιστεί ότι η Γερμανική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί την παράβαση που της προσάπτεται. Στις παρατηρήσεις της, περιορίστηκε να τονίσει ότι διατάγματα, σκοπούντα στην προσαρμογή της εθνικής ρυθμίσεως προς την προαναφερθείσα οδηγία, βρίσκονται στο στάδιο της εκδόσεως και να επισημάνει ότι έχει εγκαίρως πληροφορήσει τις ομοσπονδιακές αναθέτουσες τα δημόσια έργα αρχές και τα αρμόδια υπουργεία των ομοσπόνδων κρατών ότι η εν λόγω οδηγία είναι άνευ ετέρου εφαρμοστέα από 1ης Ιουλίου 1993. Εντούτοις, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου [2], τούτο δεν αποτελεί λόγο άρσεως της παραβάσεως.

4. Συνεπώς, προτείνω στο Δικαστήριο να δεχθεί την προσφυγή και να καταδικάσει, κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, το καθού κράτος στα δικαστικά έξοδα.

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ιταλική.

1 — ΕΕ L 209, σ. 1.

2 — Βλ., ex multis, απόφαση της 6ης Απριλίου 1995, C-147/94, Επιτροπή κατά Ισπανίας (Συλλογή 1995, σ. I-1015).